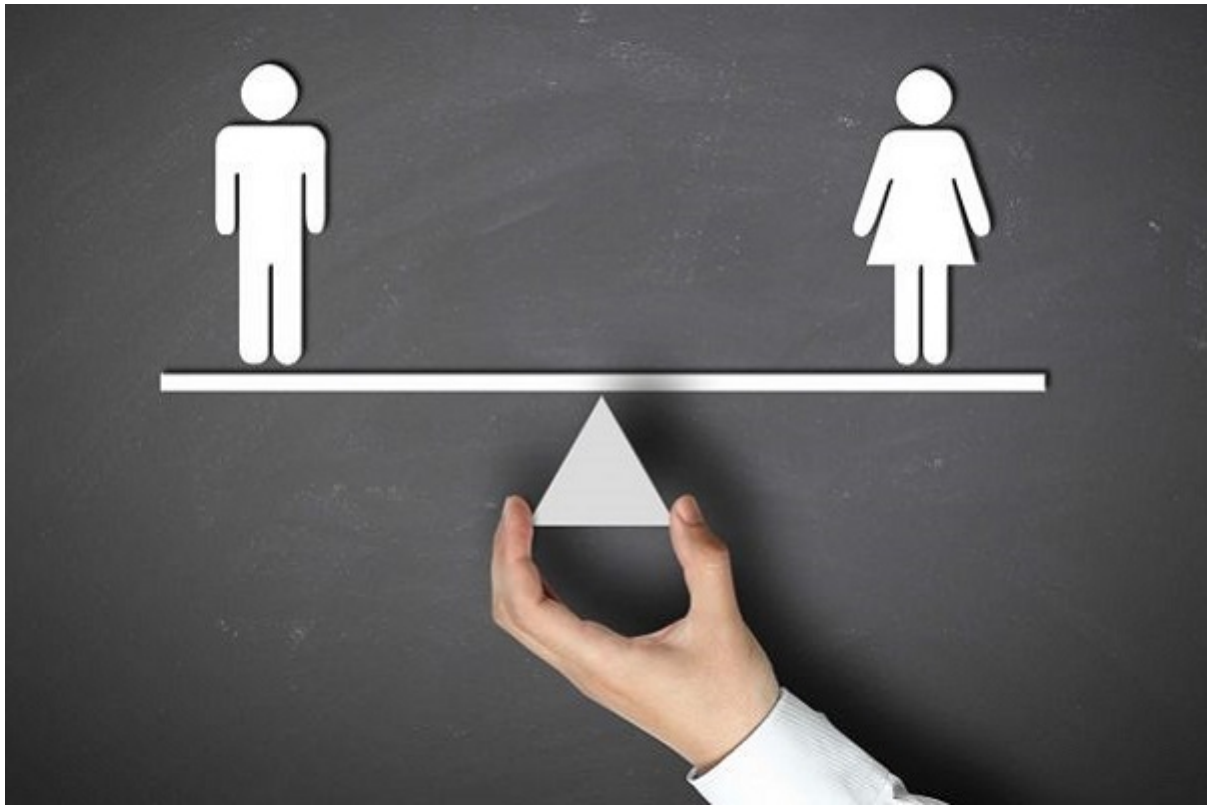
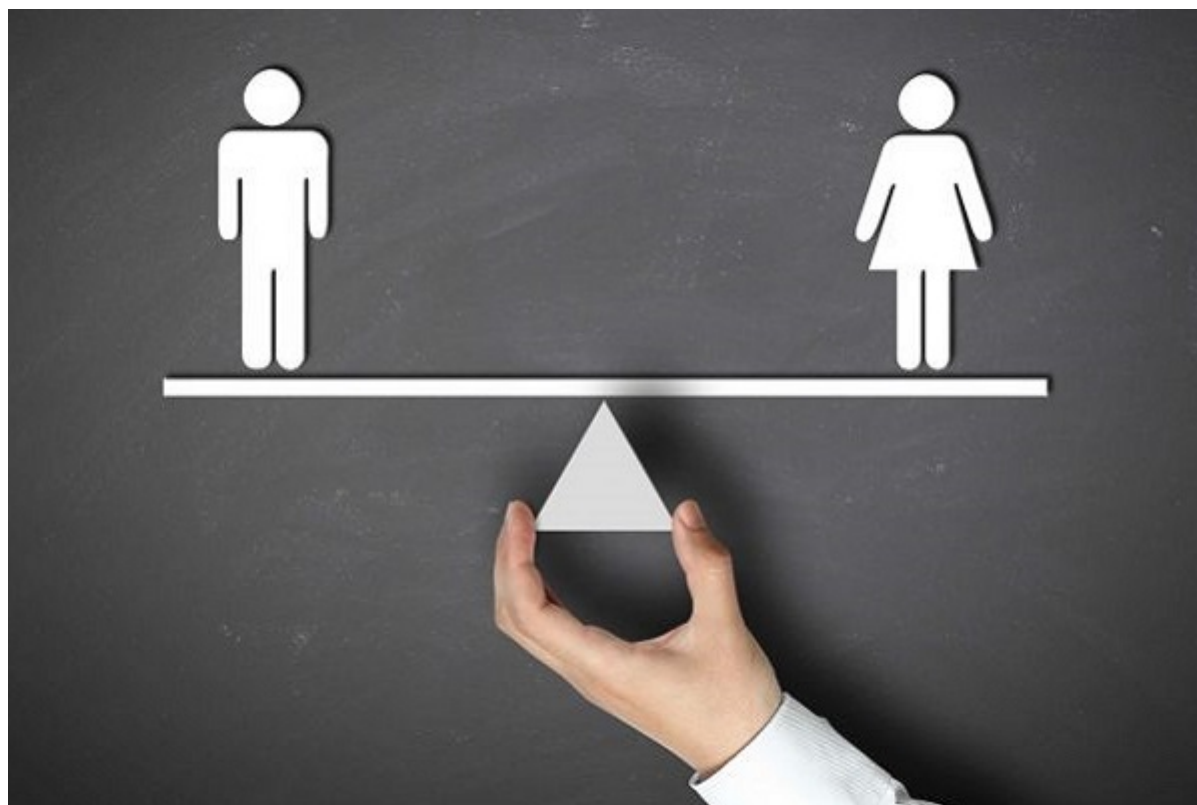

Οι περί Gender θεωρίες συγχέουν την κοινωνική με την οντολογική διάσταση της ανθρώπινης ύπαρξης (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Παρουσιάζοντας τις παραπάνω θεωρίες δεν αναφερόμαστε ασφαλώς σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου πράγματι υπάρχουν ιατρικά προβλήματα εκ γενετής, παθολογικές καταστάσεις και δυσλειτουργίες που επηρεάζουν τα πρωτογενή και δευτερογενή χαρακτηριστικά του φύλου και την αναπαραγωγική ικανότητα όπως μερική γοναδική δυσγενεσία δηλαδή ανωμαλίες στην ανάπτυξη των γονάδων που οδηγούν σε ποικίλου βαθμού αμφίβολα γεννητικά όργανα που μπορεί να κυμαίνεται από φαινότυπο σχεδόν θήλεως ως φαινότυπο σχεδόν άρρενος, ο ερμαφροδιτισμός όπου υπάρχουν ωθήκες και όρχεις ταυτόχρονα, με εξωτερική εμφάνιση θήλεος ή ψευδοερμαφροδιτισμός με ανεπαρκή παραγωγή ορμονών, και υποπλασία γεννητικών οργάνων.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος θεωρεί ότι η νομολογία των δικαστηρίων της πατρίδας μας καλύπτει, όπου υπάρχει ανάγκη, υφιστάμενα ιατρικά προβλήματα, με το δεδομένο ότι το φύλο, ούτε επιλέγεται ελεύθερα, ούτε και μεταβάλλεται κατά βούλησιν, αλλά επί τη βάσει ανατομικών, φυσιολογικών και βιολογικών χαρακτηριστικών, που ορίζουν την ταυτότητα του ανθρώπου και βεβαιώνονται μέσω ιατρικών γνωματεύσεων προς το δικαστήριο. Κατά συνέπεια, όπου υπάρχουν προβλήματα γενετικής φύσεως υπάρχει πρόνοια της Πολιτείας αλλά και ενδιαφέρον της Εκκλησίας καθώς υπάρχει και σχετική ευχή «εις ονοματοθεσίαν νέαν επί αλλαγή φύλου», ποίημα του μητροπολίτου Ν. Ιωνίας κ. Τιμοθέου Ματθαιάκη για τις περιπτώσεις που χρειάζονται ιατρική θεραπεία. Όπως επισημαίνει ο Μητροπολίτης Κίτρους και Κατερίνης κ. Γεώργιος «η ευχή αυτή δεν περιλαμβάνει κάποιο αίτημα υπέρ υγείας, αλλά αφορά τη συνάφεια μεταξύ υγείας και ασθένειας. Συγκεκριμένα αφορά την κατάσταση ενός νηπίου, μετά την αποκατάσταση μιάς γενετικής επιπλοκής. Με την πρόοδο της ιατρικής επιστήμης η αμφιφυλία σε νεογέννητα βρέφη αποκαθίσταται χειρουργικά. Η ευχή χρησιμοποιείται μόνον όταν το βρέφος έχει λάβει ήδη όνομα. Η οργανική αλλαγή φύλου ή η διόρθωση γενετήσιων χαρακτηριστικών γίνεται αποκλειστικά μέσω ιατρικών μέσων, οπότε καθίσταται αναγκαία η αλλαγή ή μεταβολή του ονόματος. Η ευχή χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο σε αυτή τη συγκεκριμένη περίπτωση». Οι θεωρίες λοιπόν περί κοινωνικού φύλου δεν αναφέρονται σε αυτές τις καθαρά ιατρικές περιπτώσεις και σωματικές δυσλειτουργίες αλλά υποστηρίζουν το διαχωρισμό μεταξύ βιολογικού και κοινωνικού φύλου, ότι τα

παιδιά δεν πρέπει να μεγαλώνουν με την αντίληψη ότι ανήκουν σε ένα συγκεκριμένο φύλο, ότι όλα αυτά είναι στερεότυπα που πρέπει να αποδομηθούν, ότι το βιολογικό φύλο δεν μπορεί να χαρακτηρίζει την προσωπικότητα του ανθρώπου και τις επιλογές του και απαιτούν η οποιαδήποτε εξαίρεση που μπορεί να υφίσταται να γίνει ο γενικός κανόνας.

Οι θεωρίες περί κοινωνικού φύλου που προαναφέραμε εκκινούνται είτε ηθελμένα είτε αθέλητα από λανθασμένες θεωρητικές και επιστημονικές προϋποθέσεις και ως εκ τούτου καταλήγουν σε λανθασμένα συμπεράσματα. Το κατεξοχήν θεωρητικό λάθος που διαπράττουν οι περί Gender θεωρίες είναι ότι συγχέουν την κοινωνική με την οντολογική διάσταση της ανθρώπινης ύπαρξης μεταφέροντας τις κοινωνικές κατηγορίες ερμηνείας του φαινομένου στο οντολογικό επίπεδο. Οι διακρίσεις εις βάρος ενός φύλου σε κοινωνικό επίπεδο, δηλαδή σε θέματα εργασίας, αμοιβών, εκπαίδευσης, νόμων και δικαιωμάτων είναι απαράδεκτες καθώς και τα δυο φύλα είναι ισότιμα απέναντι των νόμων και του κράτους, άλλωστε ο Χριστιανισμός είναι αυτός που καταξίωσε το πρόσωπο της γυναίκας μέσα στην κοινωνία και την ιστορία, αντίθετα σε οντολογικό επίπεδο, σε επίπεδο φύσεως και σεξουαλικού προσανατολισμού υφίσταται απόλυτη διαχωριστική γραμμή και δεν πρέπει να συγχέονται μεταξύ τους. Η έλλειψη διαχωριστικής γραμμής μεταξύ των δύο φύλων σε οντολογικό επίπεδο οδηγεί σε ένα ανδρόγυνο ανθρωπολογικό μοντέλο το οποίο είναι εκ διαμέτρου αντίθετο με το χριστιανικό ανθρωπολογικό μοντέλο και ως εκ τούτου απαράδεκτο.

Το συγκεκριμένο ανθρωπολογικό μοντέλο που προβάλλουν οι περί Gender θεωρίες ουσιαστικά αναπαράγουν στις βασικές του γραμμές ένα αντίστοιχο ανδρόγυνο ανθρωπολογικό μοντέλο που οικοδόμησε και υποστήριξε ο χριστιανικός Γνωστικισμός, συνεπώς στις θεολογικές του προϋποθέσεις. Η Ορθόδοξη θεολογία αρνήθηκε να αποδεχτεί το γνωστικό ανθρωπολογικό μοντέλο διότι ήταν εκ διαμέτρου αντίθετο με την βιβλική ανθρωπολογία και ως εκ τούτου ακύρωνε τη δυνατότητα της σωτηρίας του ανθρώπου.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)